

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
11 Пж 2779/20
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Милице Милановић Траиловић, председника већа, судије Данијеле Дукић и судије Снежане Стојановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Република Србија-Министарство финансија-Пореска управа-Филијала Земун, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ул. Немањина бр. 26, против туженог Стечајна маса „БД АГРО“ а.д.-у стечају, Добановци, ул. Лоле Рибара бб, чији је пуномоћник Михајло Срдих, адвокат из Београда, ул. Светозара Марковића бр. 65 стан 7, ради утврђења, вредност предмета спора 37.135.825,04 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду 4 П 385/2019 од 11.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, донео је:

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ жалба туженог као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** пресуда Привредног суда у Београду 4 П 385/2019 од 11.03.2020. године.

II ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу I изреке усвојен је тужбени захтев, па је утврђено разлучно право тужиоца према туженом у износу од 37.135.825,04 динара, обезбеђено хипотеком уписаном на основу решења Република Србија - Министарство финансија - Пореска управа - Филијала Земун, број: 021-433-10-1779/2013-КН од 18. новембра 2014. године и решења РГЗ -Службе за катастар непокретности Нови Бечеј, број: 952-02-12-137/2014 од 24. децембра 2014. године, на имовини туженог уписаној у листу непокретности број: 10008 КО Нови Бечеј, и то на непокретностима означеним у А листу, у В листу, ближе описаним у изреци пресуде. Ставом II утврђено је право тужиоца да тражи првенствено намирење доспелог потраживања у износу од 37.135.825,04 динара, обезбеђеног хипотеком уписаној на имовини из става 1. тужбеног захтева, односно имовини туженог уписаној у листу непокретности број: 10008 КО Нови Бечеј, и то на непокретностима ближе наведеним у изреци пресуде. Ставом III обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 208.500,00 динара, са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Благовременом жалбом тужени побија наведену пресуду из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Привредни апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, као и да обавезе тужиоца да туженом накнади трошкове другостепеног поступка. Посебно је истакао битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, те да се у складу са тим побијана пресуда не може испитати. Истакао је да је утврђење разлучног права које је утврђено у корист тужиоца у побијаној пресуди неосновано из разлога што је његово конституисање извршено у моменту када је на правној снази било наведено решење Привредног суда у Београду Рео 14/2014, а које је донето на основу одредаба чланова 159. став 9. Закона о стечају. Истакао је да је тужилац противно тој законској одредби спроводио извршење принудном наплатом пореске обавезе на непокретностима у складу са одредбом члана 86. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у ком поступку је извршено конституисање залоге по основу решења РГЗ-СКН Нови Бечеј број 952-02-12-137/2014 дана 24. децембра 2014. године, а у ком тренутку дато решење није могло бити донето из разлога што је на правној снази било решење суда о забрани располагања имовином стечајног дужника и забрана извршења и намирења необезбеђених и обезбеђених поверилаца, које је донето у складу са императивним законским прописима. Истакао је да је Законом о стечају дефинисано начело једнаког третмана и равноправности свих стечајних поверилаца, те да овом пресудом је исто начело повређено. Још је навео да је првостепени суд издао погрешан закључак да РС-МФ-Пореска управа има привилегован статус у стечајном поступку у односу на остале повериоце, што је допринело да се ожалбена пресуда не може испитати у смислу одредбе члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку.

Испитујући законитост и правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба туженог неоснована.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Насупрот жалбеним наводима туженог, у поступку доношења првостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Пресуда нема недостатака због којих се њена правилност није могла испитати. Њена изрека је разумљива, не противречи сама себи и разлозима пресуде. Дати су јасни и образложени разлози који нису у супротности са стањем у спису предмета и изведеним доказима.

Према потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању, предмет тужбеног захтева је утврђење разлучног права тужиоца према туженом у износу од 37.135.825,04 динара, обезбеђено хипотеком на имовини туженог која је уписана у лист непокретности број 10008 КО Нови Бечеј, као и то да се утврди право тужиоца да тражи првенствено намирење доспелог потраживања у износу од 37.135.825,04 динара, које је обезбеђено хипотеком уписаној на непокретностима туженог из листа непокретности 10008 КО Нови Бечеј. Из пријаве потраживања од 24.10.2016. године првостепени суд је утврдио да је тужилац пријавио потраживање по основу јавних прихода у стечајном поступку над туженим у укупном износу од 655.147.803,42 динара, као и разлучно право на непокретностима стечајног дужника у листу непокретности бр. 10008 КО Нови Бечеј јер је тужиоцу решењем РЗГ од 24.12.2014. године дозвољен упис хипотеке првог реда у листу непокретности бр. 10008 КО Нови Бечеј и поступак по жалби је тада био у току. Из закључка о листи утврђених и оспорених потраживања Ст 321/15 од 27.11.2018. године првостепени суд је утврдио да

је у стечајном поступку над туженим оспорено разлучно право овде тужиоца за потраживање у износу од 433.881.281,56 динара на имовини стечајног дужника уписаној у Листу непокретности бр. 10008 КО Нови Бечеј.

Из решења о принудној наплати пореске обавезе из непокретности од 17.03.2014. године, првостепени суд је утврдио да је Министарство финансија-Пореска управа-Филијала Земун пореском обвезнику „БД АГРО“ а.д. одредило принудну наплату пореске обавезе из његове непокретности, ради наплате дугованог пореза доспелог за плаћање до 27.05.2013. године, по опомену број 021-433-01-1779/2013-Г1А06, а који није плаћен у законском року. Из решења Привредног суда у Београду бр. Рео 19/2015 од 08.12.2015. године, утврђено је да је ставом 1. обустављен претходни поступак ради испитивања испуњености услова за отварање поступка стечаја над туженим, у складу са УППР-ом. Ставом 2. укинуте су мере обезбеђења ради спречавања промене имовинског положаја стечајног дужника, одређене ставом 2. решења 4 Рео 14/2014 од 01.12.2014. године. Ставом 3. одбачен је предлог предлагача БД Агро ад у стечају за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације. Читањем Записника о процени тржишне вредности непокретности са изласком на терен Пореске управе Филијале Бечеј/Експозитуре Нови Бечеј од 22.08.2014. године, првостепени суд је утврдио да укупна процењена вредност непокретности са листа непокретности број 10008 КО Нови Бечеј, за парцеле 22062/2, 22062/5 и 22414/2 износи 37.135.825,04 динара. Читањем решења Министарства финансија-Пореске управе-Филијала Земун од 18.11.2014. године о упису хипотеке у корист Републике Србије, првостепени суд је утврдио да се решењем налаже РГЗ-Служби за катастар непокретности Нови Бечеј да изврши упис хипотеке у корист тужиоца, на непокретности која је уписана као својина туженог у Лист непокретности број 10008, код РГЗ-Служба за катастар КО Нови Бечеј, а ради обезбеђења наплате доспелог пореза у поступку принудне наплате у износу од 433.881.281,56 динара, чија је наплата покренута извршним решењем Министарства финансија - Пореске управе - Филијале Земун број 021-433-10-1779/2013 од 17.03.2014. године. Читањем решења о упису хипотеке РГЗ-Служба за катастар непокретности Нови Бечеј бр. 952-02-12-137/14 од 24.12.2014. године, првостепени суд је утврдио да је истим на основу достављеног решења број 021-433-10-1779/2013-КН, дозвољен упис хипотеке на непокретностима које се налазе у власништву туженог у корист тужиоца, ради обезбеђења наплате доспелог пореза у поступку принудне наплате у износу од 433.881.281,56 динара. Из решења Републичког геодетског завода од 29.06.2018. године, првостепени суд је утврдио да се истим одбија жалба БД Агро ад Добановци, изјављена на решење Службе за катастар непокретности Нови Бечеј, број 952-02-12-137/2014 од 24.12.2014. године, а у образложењу је наведено да се ожалбеним решењем дозвољава у лист непокретности број 10008 КО Нови Бечеј упис хипотеке на основу решења Министарства финансија РС, Пореске управе филијале Земун број 021-433-10-1779/2013 од 18.11.2014. године, на непокретностима у власништво туженог, ради обезбеђења наплате доспелог пореза у поступку принудне наплате. Из решења Привредног суда у Београду Ст 321/15 од 15.07.2019. године првостепени суд је утврдио да је истим обустављен стечај над БД Агро а.д. у стечају Добановци, а да се поступак наставља у односу на стечајну масу БД Агро АД у стечају, а утврдио је још и да се предметне непокретности у КО Нови Бечеј - земљиште и објекти нису били предмет процене правног лица и продаје у оквиру стечајног дужника као правног лица.

Оценом изведених доказа, првостепени суд је утврдио да је тужилац туженом као пореском обвезнику по основу доспеле пореске обавезе дана 27.05.2013. године доставио опомену за плаћање пореске обавезе са налогом да исту плати одмах, а најкасније у року од 5 дана од дана пријема опомене. Како тужени ни у року

остављеном опоменом за плаћање није извршио плаћање наложене обавезе, тужилац је покренуо поступак принудне наплате доспеле а неплаћене пореске обавезе решењем о принудној наплати пореза из непокретности туженог од 17.03.2014. године, а истог дана другим решењем наложен је попис и процена непокретности која је уписана као својина туженог у лист непокретности бр. 10008 КО Нови Бечеј, ради установљивања хипотеке на пописаним непокретностима у корист тужиоца. Како је решење о попису и процени извршено и сачињен је записник Филијале Нови Бечеј о процени тржишне вредности непокретности 21.08.2014. године, тужилац је решењем од 18.11.2014. године наложио РГЗ-Служби за катастар непокретности Нови Бечеј да изврши упис хипотеке у корист тужиоца на непокретности која је уписана у ЛН бр. 10008 као својина туженог. Упис је извршен 24.12.2014. године на основу решења РГЗ-Службе за катастар непокретности Нови Бечеј. На наведено решење тужени је изјавио жалбу која је решењем РГЗ-а одбијена дана 29.06.2018. године, па је решење од 24.12.2014. године тада постало правноснажно. Даном 01.12.2014. године Привредни суд у Београду је решењем 4 Рео 14/2014 покренуо претходни поступак ради испитивања услова за отварање поступка стечаја над туженим у складу са унапред припремљеним планом реорганизације и одређене су мере обезбеђења ради спречавања промене имовинског положаја стечајног дужника, туженог. Наведене мере обезбеђења су решењем тог суда 6 Рео 19/2015 од 08.12.2015. године укинута и обустављен је претходни поступак ради испитивања испуњености услова за отварање поступка стечаја над туженим. Онда је решењем Привредног суда у Београду 1 Ст. 321/15 даном 30.08.2016. године отворен поступак стечаја над туженим у коме је тужилац пријавио своје потраживање по основу јавних прихода у укупном износу од 655.147.803,42 динара и том приликом истакао право разлучног повериоца на непокретностима стечајног дужника у листу непокретности број 10008 КО Нови Бечеј. Закључком Привредног суда у Београду 9 Ст 321/2015 од 27.11.2018. године оспорено је разлучно право тужиоца за потраживање у износу од 433.881.281,6 динара на имовини стечајног дужника уписаној у ЛН број 10008 КО Нови Бечеј, а тужилац је упућен да у року од 15 дана од пријема закључака покрене парнични поступак ради утврђења оспореног потраживања. На основу свега наведеног првостепени суд закључује да је тужилац решење о принудној наплати пореске обавезе из непокретности од 17.03.2014. године покренуо поступак принудне наплате доспеле а неплаћене пореске обавезе од туженог, дакле пре него што је Привредни суд у Београду решењем од 01.12.2014. године одредио мере обезбеђења у виду забране располагања имовином стечајног дужника, посебно чињеницу да је ожалбено решење од 24.12.2014. године којим је извршен упис хипотеке постало правноснажно и извршно обзиром да је жалба туженог на наведено решење одбијена решењем РГЗ-а даном 29.06.2018. године, као и одлучну чињеницу да су решењем 6 Рео 19/2015 тог суда од 08.12.2015. године укинута мере обезбеђења ради спречавања промене имовинског положаја туженог одређене решењем 4 Рео 14/2014 од 01.12.2014. године, па су на тај начин отпале сметње да се упише хипотека бар у периоду од укидања мера обезбеђења до 60 дана пре отварања стечаја 30.08.2016 године, па првостепени суд закључује да је тужбени захтев тужиоца основан у целости. Поред тога првостепени суд закључује да постоји разлучно право тужиоца на непокретностима, те да као разлучни поверилац у смислу члана 49. Закона о стечају, има право првенства намирења свог потраживања, будући да је спорно законско заложно право тужилац имао знатно пре отварања стечајног поступка над туженим и могао га је уписати након укидања мера обезбеђења у виду забране располагања имовином стечајног дужника, када је отпао тај разлог, а у сваком случају 60 дана пре отварања стечаја над туженим.

На потпуно и тачно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право када је тужбени захтев за утврђење разлучног права тужиоца према туженом у износу од 31.135.825,04 динара, као и за утврђење права тужиоца да тражи првенствено намирење доспелог потраживања у утуженом износу, а које је обезбеђено хипотеком уписаној на непокретностима туженог и за исту непокретност 1008 КО Нови Бечеј. Тужилац је туженом као пореском обвезнику најпре доставио опомену за плаћање пореске обавезе са налогом да исту плати одмах, па како није у остављеном року извршио плаћање наложене му обавезе, то је тужилац покренуо поступак принудне наплате доспеле, а неплаћене пореске обавезе решењем о принудној наплати пореза из непокретности туженог од 17.03.2014. године, а истог дана је другим решењем наложен попис и процена непокретности која је уписана као својина туженог у лист непокретности бр. 10008 КО Нови Бечеј, ради установљивања хипотека на пописаним непокретностима у корист тужиоца. Са друге стране решењем Привредног суда у Београду 4 Рео 114/2014 од 01.12.2014. године покренут је претходни поступак ради испитивања услова за отварање поступка стечаја над туженим у складу са унапред припремљеним планом реорганизације и том приликом су одређене мере обезбеђења ради спречавања промене имовинског положаја стечајног дужника, туженог. Правилан је закључак првостепеног суда да нису постојале сметње, односно да су исте отпале, да се упише хипотека у периоду од укидања мера обезбеђења до 60 дана пре отварања стечаја 30. августа 2016. године, те да је тужбени захтев тужиоца за утврђење његовог разлучног права према туженом у износу од 37.135.825,04 динара основано. Правилно је и становиште првостепеног суда да постоји разлучно право тужиоца на предметним непокретностима, те да као разлучни поверилац у смислу члана 49. Закона о стечају, има право првенства намирења свог потраживања, будући да је спорно законско založno право тужилац имао знатно пре отварања стечајног поступка над туженим и могао га је уписати након укидања мера када је отпао тај разлог, а у сваком случају 60 дана пре отварања стечаја над туженим. Ово посебно будући да је решењем РГЗ од 24.12.2014. године постало коначно доношењем решења РГЗ-а од 29.06.2018. године којим је одбијена жалба на првостепено решење. Према члану 49. став 1. Закона о стечају, разлучни повериоци су они који имају založno право, законско право задржавања или право намирења на стварима и правима о којима се воде јавне књиге и регистри и имају право на првенствено намирење и средстава остварених продајом имовине, односно наплате потраживања на које су стекли то право. Ставом 3. истог члана прописано је да разлучна права стечена извршењем или обезбеђењем за последњих 60 дана пре отварања стечајног поступка ради принудног намирења или обезбеђења престају да важе и такви повериоци нису разлучни повериоци. На основу решења стечајног судије надлежни орган који води одговарајуће јавне књиге дужан је да изврши брисање овако стечених разлучних права. У конкретном случају, решење о конституисању залоге од 24.12.2014. године које је извршено у поступку принудне наплате пореске обавезе на непокретности туженог, производи правно дејство у тренутку доношења датог решења када је на правној снази било решење Привредног суда у Београду о забрани располагања имовином стечајног дужника, односно какво је спорно законско založno право тужилац имао знатно пре отварања стечајног поступка над туженим и могао га је уписати након укидања мера када је отпао тај разлог, правилно првостепени суд закључује да је тужилац у конкретном случају разлучни поверилац и да има право првенства намирења свог потраживања.

Неосновани су жалбени наводи туженог да је оваквим закључком првостепеног суда повређено право и начело јавног третмана и равноправности прописано одредбом члана 4. Закона о стечају, будући да су потраживања тужиоца увек законски

привилегована у односу на остале повериоце, а поред тога овакви жалбени наводи су паушални јер у конкретном случају тужени није навео којим повериоцима је угрожено намирење радњама тужиоца и на који начин (да ли је било услова за конституисање хипотеке на истим непокретностима које су предмет спора).

Правилна је и одлука о трошковима поступка донета у складу са одредбама чланова 153, 154. и 163. Закона о парничном поступку.

Овај суд као другостепени није досудио туженом тражене трошкове другостепеног поступка будући да није успео у истом, све у смислу члана 165. Закона о парничном поступку.

ДД/КА/СР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Милица Милановић Траиловић, с.р.

За тачност отправка